

Misna slavlja i župni oglasi

Pon, 11. lipnja	18.30 + Mladen Bokulić
Uto, 12. lipnja	18.30 Za duh. i tj. zdravlje 19 VOJNOVAC: Sv. Anti (13. utorak)
Sri, 13. lipnja	18.30 Na čast Sv. Anti: + Ivan Prebeg Možar; Tonček Kuterovac; Anton i Katica Mihaljević; Mijat i Marija Franjković; Anton Žlimen; Mande i Nikola Skočić.
Sv. Ante	
Čet, 14. lipnja	18.30 Po nakani u zahvalu Presvetom Trojstvu (am)
Pet, 15. lipnja	18.30 Po nakani (al)
Subota, 16. lipnja	18.30 + mons. Juraj Petrović (8. dan); Ana Luketić (8. dan); Katica i Franjo, Ana i Ivan Žilić; Božica Palijan; Zlatko, Vladimir i ob. Belančić.
17. lipnja - 11. NKG MLADA NEDJELJA	10 OŠTARIJE: Misa za narod i cjelodnevno klanjanje 12 VOJNOVAC: + Marija Pavlič 17 SVETIŠTE: Po nakani (al)

1. KATEHEZA za vjeroučenike po grupama u 18 h – ZLATNA KRUNICA I MISA.

Pon - 1. i 2. razred	Uto - 3. i 4. razred	Sri - 5. i 6. razred	Čet - 7. i 8. razred
----------------------	----------------------	----------------------	----------------------

Ovo je posljednji dan župne kateheze. Svetu Misu zahvalnicu za kraj školske i vjeronaučne godine imamo u nedjelju, 17. lipnja. Vjeroučenici će dobiti izvješće o pohađanju kateheze.

2. SV. ANTU – slavimo u Gen. Stolu u srijedu, 13. Lipnja u 11 sati.

3. VOJNOVAC – proslava Sv. Ante je u nedjelju, 17. lipnja u 12 sati.

4. HVALA – svima koji ste pomogli organizirati slavlje Sv. Krizme za 31 krizmanika.

Premинуo mons. Juraj Petrović

U srijedu 6. Lipnja u riječkom hospiciju blago u Gospodinu u 87. godini života i 61. godini svećeništva preminuo je mons. Juraj Petrović. Rođen 22. travnja 1932. g. u Sungeru kraj Mrkoplja, za svećenika je zaređen 29. lipnja 1957. god. Dijamantni jubilej svećeništva proslavio je prošle godine u katedrali sv. Vida. Bio je začasni kanonik prvostolnog kaptola. Službovao je u župama od Perušića preko Ogulina i okolnih ogulinskih župa, Vrbovskog, Rijeke do Mrkoplja nakon čega je otišao u mirovinu te do konca života živio u župnom stanu na Sušaku. Tijekom svojih 60 godina svećeničkog staža vršio je mnoge službe. Bio je biskupov tajnik, poglavar sjemeništa, generalni vikar te ravnatelj nadbiskupijskog Caritasa u najteže ratno vrijeme. Tijelo mons. Petrovića bilo je u četvrtak, 7. lipnja izloženo u crkvi BDM Žalosne u Mrkoplju, a pogreb je započeo misom u 17 sati koju je predvodio riječki nadbiskup Ivan Devčić. Mons. Petrović upravljao je Župom Oštarije od ljeta 1965. do 23. rujna 1976. godine. Osobito se radosno odazvao pozivu služiti misu u nedjelju, 21. kolovoza 2011. godine na Danu bolesnika koji u Svetištu slavimo nakon Velike Gospe upravo zaslugom mons. Petrovića koji je takav susret ovdje prvi pokrenuo. Sv. Misu za pokojnog našeg župnika i dekana imat ćemo u subotu, 16. lipnja u našem Svetištu.

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

10. lipnja 2018. • 10. NKG • God. IX. • br. 23 (406)

Sotoni je došao kraj

Čitanje svetog Evanđelja po Marku: U ono vrijeme: Dode Isus u kuću. Opet se skupi toliko mnoštvo da nisu mogli ni jesti. Čuvši to, dođoše njegovi da ga obuzdaju jer se govorilo: »Izvan sebe je!« I pismoznanci što sidoše iz Jeruzalema govoraahu: »Beelzebula ima, po poglavici đavolskom izgoni đavle.«

A on ih dozva pa im u prisposodobama govoraše: »Kako može Sotona Sotonu izgoniti? Ako se kraljevstvo u sebi razdijeli, ono ne može opstati. Ili: ako se kuća u sebi razdijeli, ona ne može opstati. Ako je dakle Sotona sam na sebe ustao i razdijelio se, ne može opstati, nego mu je kraj. Nitko, dakako, ne može u kuću jakoga ući i oplijeniti mu pokućstvo ako prije jakoga ne sveže. Tada će mu kuću oplijeniti! Doista, kažem vam, sve će se oprostiti sinovima ljudskima, koliki god bili grijesi i hule kojima pohule. No pohuli li tko na Duha Svetoga, nema oprostjenja do vijeka; krivac je grijeha vječnoga.« Jer govoraahu: »Duha nečistoga ima.« I dođu majka njegova i braća njegova. Ostanu vani, a k njemu pošalju neka ga pozovu. Oko njega je sjedjelo mnoštvo. I reknu mu: »Eno vani majke tvoje i braće tvoje, traže te!« On im odgovori: »Tko je majka moja i braća moja?« I okruži pogledom po onima što su sjedjeli oko njega u krugu i kaže: »Evo majke moje, evo braće moje! Tko god vrši volju Božju, on mi je brat i sestra i majka.«

Riječ Gospodnja. (Mk 3, 20-38)

Hula na Duha Svetoga

Čudno je da uopće imamo hrabrosti govoriti o Bogu i njegovu milosrđu mi koji odbacujemo poticaje za svet život njegova Svetoga Duha, a svesrdno prihvaćamo kao ljudske i normalne sve sadržaje koje nam nudi Sotona kojemu je cilj iskariti naše duše i oduzeti nam istinske vrijednosti što od Boga dolaze.

Svjесni smo i naučili smo da je Bog dobar, te da je naš Gospodin Isus objavio njegovo milosrdno lice. Međutim u današnjem evanđeoskom odlomku, uz navještaj velikog Božjeg milosrđa, imamo jedan 'nemilosrdan' tekst, to jest tekst koji govori o jednom grijehu koji, ne samo da Bog teško prašta, nego Isus izričito kaže da ga Bog neće oprostiti: Doista, kažem vam, sve će se oprostiti sinovima ljudskim, koliki god bili grijesi i hule kojima pohule. No pohuli li tko na Duha Svetoga, nema oprostjenja do vijeka; krivac je grijeha vječnoga. Ostaje uvijek prilično izazovno pitanje je li Isus ovo mislio ozbiljno i na što je točno mislio. Oni koji su skloni u prvi plan isticati Božju dobrotu, ljubav i milosrđe, možda će pomisliti da se radi o nekom

uveličavanju, te da treba samo otkriti kojom se figurom služio Evangelist, kako bismo opet došli na vlastito uvjerenje da Bog nikoga ne osuđuje, nego da svima daje oproštenje i raj. Pa čak imamo iskustvo da se i agnostici i atesti predstavljaju čovjekoljubivim promicateljima sveopćeg Božjeg milosrđa i ljubavi.

No ako je itko znao koliko je Bog dobar i milosrdan, koliko ljubi i čini za čovjeka, onda je to znao Sin Božji koji je objavio njegovo neizmjereno milosrđe. I baš zato što je znao koliko je Bog dobar, znao je što govori kad smo iz njegovih usta čuli spomenutu rečenicu. Jer upravo zato što je znao i svima objavio koliko je Bog dobar, upravo zato što je svima znano koliko ljubi čovjeka i čini za njegovo spasenje, zastrašuje činjenica koliko mi ljudi malo držimo do njega i koliko se neozbiljno odnosimo prema njemu. Zanimljivo s kojim pravom mi ljudi govorimo o njegovom velikom milosrđu, a nije nam stalo do njega i do istina kojima nas je poučio. Govorimo kako će nam opraštati, a ne zanima nas živjeti životom na koji nas poziva. Bilo bi stoga bolje i korisnije nama ljudima da se brinemo oko svoga spasenja, nego da vlastiti duhovni nemar i lijenost prekrivamo navodno evandeoskim frazama. Čudno je da uopće imamo hrabrosti govoriti o Bogu i njegovu milosrđu mi koji odbacujemo poticaje za svet život njegova Svetoga Duha, a svesrdno prihvaćamo kao ljudske i normalne sve sadržaje koje nam nudi Sotona kojemu je cilj iskvartiti naše duše i oduzeti nam istinske vrijednosti što od Boga dolaze.

Zato se neće ni sinovima ljudskim ovoga naraštaja oprostiti što odbacuju poticaje Božje, a pristaju uz one sotonske, kao što je Isus rekao za sinove ljudske svoga naraštaja. Doista je zapanjujuća pojava da čovjek i društvo olako odbacuju sve što je ispravno i vrijedno, a pristaju uz sve ono što se pokazuje kobnim za pojedinca i cijelo društvo. Ako to nije hula na Duha Svetoga, onda ne znam što bi bila hula. Zar se može sinovima čovječjim ovog naraštaja oprostiti da prihvaćaju duh bezbožne samodopadnosti koji se hvali svojim uspjesima kad ozakonjuje zlo u ljudskom društvu, te omogućuje da se ljudi iznutra truju, a obitelji razaraju? Zar nije hula na Duha Svetoga kad se dopušta da se ljudskim društvom nesmetano širi grijeh i sve strukture koje potiču na grijeh i izobličenje ispravnog načina života suklandog savjesti i Božjim zapovijedima? Zar nije hula na Duha Božjega onda kad se s toliko žučljivosti u javnosti promiče i nameći bezboštvo? Zar nije hula na Duha Božjega kad čovjek radije prihvaća da je potekao od majmuna, nego da se diči Božjim sinovstvom? Zar nije hula na Duha Svetoga kad pustoši svoj besmrtni i bogomobdareni duh svodeći ga na životinjski, i to pod izlikom znanosti? Zar nije hula na Duha Svetoga kad se danas uporno i sustavno provodi sotonizacija čovjeka pod izlikom napretka, sloboda, prava i tko zna još kojih bezočnih trikova? Zar nije hula protiv Duha Svetoga kad i oni koji su na krštenju njime opečaćeni blagonaklono promatraju širenje takvih ideja i stavova kojima se u konačnici ruši samoga čovjeka, a da on nije toga svjestan? Zar nije hula na Duha Svetoga da se cijela javnost uzbuni kad se pokušava protumačiti i zastupati

katolički nauk i vrijednosti koje živi Bog preko svoje Crkve ostavi čovječanstvu za očovječenje čovjeka? Zar nije hula na Duha Svetoga kad i oni koji se zovu vjernicima ne prihvaćaju da Duh Sveti poučava čovječanstvo, nego radije dopuštaju da se glas svakog lažnog učitelja, varalice i prevaranta izjednači s glasom Božjim? Zar nije hula na Duha Svetoga kad se toliki klanjaju Sotoni u njegovim svetištima ovoga svijeta koja su njemu posvećena jer su iz njih istisnuli ono što je sveto i Božje? Nije li hula na Duha Svetoga kad tolikim bezočnim grijesima vrijeđamo sebe i svoj život, svoje tijelo i dušu, darovatelje života i svoje obitelji? Nije li hula na Duha Svetoga kad Duha Božjega istjerujemo iz svoga tijela i ne želimo biti njegov hram, a svjesno i prkosno se pretvaramo u hram grijeha i sotonskih poticaja? Nije li hula na Duha Svetoga kad se u današnjem društvu guši glas razuma i nadahnuće Duha, te se potiskuje niskim strastima Zloga? Nije li hula na Duha Svetoga kad se u današnjem društvu ne samo ne priznaje postojanje grijeha, nego se čak grijeh ozakonjuje i njime se maše kao civilizacijskim dometom?

A jer je to sve tako, jer je mnoštvo hula koje se svakodnevno uzdižu protiv Duha Božjega, nama vjernicima i Crkvi je radije zadaća poticati ljude da ozbiljno rade oko svoga spasenja, da se intenzivno i zdušno trude prijanjati uz Boga i prihvaćati poticaje njegova Svetoga Duha, nego da ih tješimo jeftinim frazama koje nisu utemeljene na Božjoj istini. Nama je pozivati sve ljude da se šakom pokajanja udaraju u grudi, umjesto da se busaju u prsa poradi onoga čega bi se pošten i normalan stidjeli. Kad mi prvi prihvatimo do kraja i životno Krista Gospodina, tada ćemo znati da je Bog naš milosrdan i tada ćemo osjetiti da u nama struji sila Duha Svetoga kojom Bog želi saopćiti sebe svijetu. Trudimo se, stoga, o njegovu milosrđu govoriti iz iskustva njegove prisutnosti i milosti koju smo primili u životu, a ne iz naučenih teoloških fraza, pa će i naše svjedočenje u svijetu biti vjerodostojnije. Trudimo se biti Isusovi braća i sestre vršeći volju Božju, pa ćemo lako drugima biti navjestitelji njegove dobrote i nositelji oproštenja. . (dr. Ivan Bodrožić, Bitno.net)

Izmoli svaki dan ovu snažnu molitvu

Duhu Svetom koju je napisao sveti Augustin i ne boj se!

O, božanska Ljubavi, sveta zajednico Svemoćnog Oca i Preblaženog Sina, svemoćna pomoći, Duše Sveti, predobri Tješitelju žalosnih! Izlij se svojom jakom silom u dno srca moga, prebivaj u njemu i razveseli sve tamne kutove te zapuštene kuće trakom svoga sjajnog svjetla, pohodi me i oplodi obilnom rosom svojih milosti tvrdu zemlju duše moje, koja odavno potpuno suha gine i vene. Rani strelicom svoje ljubavi moju nutrinu, užeži i pronikni spasonosnim plamenom duh moj, rasvijetli me ognjem svete revnosti i sažeži sve što je nečisto, a što se tako čvrsto drži duše mi i tijela! Napoji me rijekom svojih slasti, da više ne pođem za otrovnom slašću ovoga svijeta. Sudi mi, Gospodine, i odvoji me od naroda nesvetoga, uči me vršiti tvoju Volju, jer Ti si Bog moj! Vjerujem da Ti svakoga, u kome stanuješ, činiš hramom Oca i Sina. Blago onome, tko te za gosta primi, jer će se, po tebi, u njemu nastaniti i Otac i Sin.